

enhver aftale mellem ægtefællerne om fordeling af forældremyndigheden. Under vilkårsforhandlingen kan overøvrigheden vejlede parterne og foreholde dem konsekvenserne af aftalen, og hvis aftalen findes stridende mod børnenes tarv, eller overøvrigheden af andre grunde må nære betænkelighed ved at optage den i vilkårene, skal bevilling nægtes og parterne henvises til at søge separation eller skilsmisse ved dom.

3. Efter § 32 i forslaget til lov om faste samlivsforhold og deres opløsning træffes der af retten bestemmelse om, hvem forældremyndigheden over børnene skal tilkomme.

Af lovforslagets bemærkninger fremgår, at spørgsmålet om forældremyndighed efter forslaget altid bliver genstand for en retsafgørelse, og at denne udelukkende skal tage hensyn til børnenes tarv. Der kan således ikke tages noget særligt hensyn til forældrenes ønsker. Forslagsstillerne anser det for at være af største betydning for børnene og for disses fremtidige forhold til forældrene, at børnene ikke bliver et handelsobjekt i forbindelse med opgøret omkring ægteskabets opløsning, og at retten kan træffe den altid meget vanskelige afgørelse uafhængigt af hensyn til andre end børnene selv.

4. Justitsministeriet må tage afstand fra en bestemmelse som den foreslåede.

Der savnes holdepunkter for den i bemærkningerne til bestemmelsen indeholdte antydning af, at forældre, som opnår separation eller skilsmisse ved bevilling, ikke skulle lade hensynet til børnenes tarv være afgørende for deres aftale om, hvem der skal have forældremyndigheden over børnene, men benytte disse som „handelsobjekt“ under vilkårsforhandlingerne. Tværtimod er det justitsministeriets erfaring, at ægtefællers aftaler om fordelingen af forældremyndigheden som helt overvejende hovedregel er stemmende med børnenes tarv; der opstår kun i meget sjældne undtagelsestilfælde spørgsmål for bevillingsmyndighederne om at henvise parterne til at søge separation og skilsmisse ved dom med den begrundelse, at aftalen om forældremyndighedsspørgsmålet ikke findes stemmende med børnenes tarv.

Hvor separations- eller skilsmissesagen

ikke har medført en sådan spænding og konflikt mellem ægtefællerne, at enighed om vilkårene ikke kan opnås, er det da også et naturligt udgangspunkt for vurderingen af problemstillingen, at forældrene, der har det nærmeste kendskab til børnene, i forening må have langt bedre forudsætninger end andre for at vurdere, hvilken løsning der vil være bedst stemmende med børnenes interesser. Adgangen for forældrene til ved separation og skilsmisse at træffe aftale om forældremyndighedsspørgsmålet kan således ses i forlængelse af de almindelige beføjelser, der er forbundet med forældremyndigheden, som under ægteskabet er udøvet af forældrene i forening.

Disse betragtninger taler efter justitsministeriets opfattelse imod en ordning som den foreslåede.

Det anføres med rette i bemærkningerne til lovforslaget som ønskeligt ikke mindst af hensyn til børnene, at „situationen omkring ægteskabets opløsning vil blive mindre spændt og dramatisk, således at det gensidige had og den dybtgående bitterhed, som ofte kommer til at præge parterne, får færre muligheder for at fæstne sig“.

En ordning, hvorefter forældremyndighedsspørgsmålet i alle tilfælde skal afgøres af retten, ville virke i modsat retning. Det forhold, at parterne under alle omstændigheder skulle møde i retten og her stå over for hinanden som modparter, ville i meget betydeligt omfang borttage interessen hos dem for at søge at opnå den enighed om forældremyndighedsspørgsmålet, som må være en forudsætning for en relativ afspændt og rolig indstilling i den foreliggende situation; dette forhold ville tværtimod opfordre til uenighed om forældremyndighedsspørgsmålet og herigennem medføre efterfølgende bitterhed hos den af forældrene, som rettens afgørelse gik imod. Hertil kommer, at selve retssagen ville virke belastende for forældrene og ikke mindst for børnene.

Endelig ville en ordning som den foreslåede vanskeligt kunne undgå at gøre fremgangsmåden for opnåelse af separation og skilsmisse mere kompliceret, tidkrævende og bekostelig for ægtefællerne end efter gældende ret og det fremsatte ægteskabslovsforslag, og ordningen ville medføre en uoverskuelig forøgelse af domstolens arbejdsbyrde.